

Teplýšovický občasník

občasník

vydává Obec Teplýšovice

34. číslo

2. číslo roku 2019

26. července 2019

Informační plátek pro Teplýšovice, Čeňovice, Humenec, Kochánov, Smilov, Zálesí

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,
léto je v plném proudu, stejně tak pro pracující období dovolených a děti si užívají zasloužený oddech od školních povinností. Dva měsíce školních prázdnin však pro obec, tedy z pohledu zřizovatele našich předškolních a školních provozů, znamenají pouhé a krátké dva měsíce, do nichž se musí vměstnat realizace plánovaných oprav a investic. Jedná se vždy o závod s časem, a protože téměř vždy dojde k nějakým komplikacím, do cesty se postaví pochopitelné „vždy objektivní překážky“, tedy z toho organizačního hlediska jde o skutečně výživné léto plné adrenalinu. Právě se nacházíme v tomto specifickém období.

V MŠ máme rozpracovaný projekt, který by měl ve finále dětem přinést nové možnosti v oblasti environmentální výuky s řadou přírodních a interaktivních prvků, inovativně část výuky přenést do exteriéru, s cílem umožnit jim na školní zahradě praktikovat některé jednoduché pracovní aktivity související se zahrádkářstvím, s pozorováním některých přírodních společenstev a samozřejmě si hrát. V rámci projektu dojde i k výměně zahradních hracích prvků oživených novou zelení.

Již na sklonku června jsme započali s plánovanou a zároveň dotačně podpořenou adaptací stávajících hospodářských prostor bývalé uhelny a kotelny na novou učebnu. Po kolaudaci a po zapsání změny do školského rejstříku bude teplýšovické předškolní zařízení schopno přijmout až o deset dětí více s tím, že půjde o provoz, který nově nabídne místním rodičům možnost péče i o dvouleté děti. Máme za to, že jde o službu, která není v dnešním školství úplně běžná a že si provoz z toho důvodu své „žáčky“ rychle získá.

A když jsme u školních zařízení, v základní škole jsme se pustili do generální opravy omítek a výmalb ve spodní chodbě. Místní, tedy čeňovická, stavební firma odkrýváním mnoha vrstev maleb provádí téměř archeologický výzkum a objevuje souvrství různých zbarvených hlinek, tak jak je aplikovali naši předci vždy poplatně dané době, přes tradiční vápenné vrstvy až po novodobé materiály. Není se čemu divit, objekt školy na místě stojí od r. 1883 a je evidentní, že se nikomu v minulosti do zásadní opravy omítek, právě na chodbách, nechtělo. Mimochodem v loňském roce jsme vlastními silami takto opravovali chodbu v prvním patře.

Konečně a úspěšně však máme za sebou akci, nad jejíž procesní etapu a s ní související časovou prodlevou v délce bezmála tři let, kroutil ne jeden z veřejnosti hlavou a podívoval se proč to tak dlouho vše trvá - oprava hřbitovní zdi, vstupní brány a márnice. Po zdoluhavých povolovacích řízeních se podařilo prostřednictvím stavební firmy Radek Pozner z Radošovic,

(pokračování na str. 2)

Zveme vás:

- **Půlnoční výstup na rozhlednu Špulka**
30. 8. 2019 od 18:30 hodin
- **ZÁJEZD NA JIŘINKOVÉ SLAVNOSTI - LYSÁ NAD LABEM dne 7. 9. 2019** - odjezd z Teplýšovic v 9,20h
- **Nohejbalový turnaj trojic v Kochánově**
7. 9. 2019 od 9:00 hod.
- **VÝSTAVA OVOCE, ZELENINY, KVĚTIN A MEDU**
4. 10. 2019 - 5. 10. 2019 v sokolovně

uvést do požadovaného stavu stavební objekt, jenž je nedílnou součástí památkově chráněné stavby kostela svatého Havla, v rejstříku kulturních památek zapsaný objekt pod r. č. 20990/2-197. Devatenáctého června jsem dílo převzal jako zhotovené, což bez výhrad odsouhlasil správní orgán k dozorování nad stavebními činnostmi pověřený Národním památkovým ústavem, Územním odborným pracovištěm střední Čechy v Praze. Došlo tak ke splnění nastavených podmínek NPÚ Praha, což obec následně opravňuje k čerpání dotační podpory od Ministerstva zemědělství ČR, z programu „Údržba a obnova stávajících kulturních prvků venkovské krajiny č.129 662 – 18“, v očekávané výši tři sta padesát tři tisíc korun. Z pohledu rozpočtu obce a okamžitých vynaložených finančních nákladů projekt obec vyšel celkem na šest set šedesát šest tisíc korun. Celkovou bilanci nákladů vylepší očekávaná dotační podpora. Věřím, že zdárnou realizací opravy těchto objektů, jako nedílných součástí místní dominanty, se provozovateli veřejného pohřebiště podařilo učinit ten očekávaný krok, který souzní s důstojností a atmosférou pietního místa, je projevem obecné úcty místních občanů k místu posledního odpočinku svých předků.

Letos jsme plánovali na hřbitově zřídit malé kolumbárium pro ukládání uren s lidskými ostatky po zpopelnění a dále zřídit zcela nový obecní hrob, což obci ukládá novela zákona o pohřebnictví č. 256/2001 Sb.. Nicméně vlivem výsledku výběrového řízení v zadávání veřejné zakázky na dílo výše uvedené, kdy došlo nad očekávání k výraznému zvýšení ceny za zhotovení projektu, jsme vyčerpali příslušnou plánovanou část v letošním rozpočtu, a proto nezbyde než přeložit tyto záměry do příštího hospodářského roku. Co se nám však jistě povede, je instalace informační desky, kde bude vystavený „Řád veřejného pohřebiště“ a současně vznikne nový prostor pro zveřejňování informací, které souvisí jednak s veřejným pohřebištěm a zároveň s farností.

Další věcí, která si zaslouží zmínit a která se zjara postupně povedla, je zavedení sběrných míst pro soustředování a svoz rostlinných bioodpadů. Každá místní část je vybavena stanovištěm pro kontejnery společně s prostorem pro ukládání dřevitých rostlinných zbytků, konkrétně větvi z ořezu stromů, které primárně sice do kontejnerů určeny nejsou, ale jsou následně seštěpkovány a putují na kompostárny v rozdrúženém stavu. Zde musím na základě dosavadní, byť zatím krátké, zkušenosti s provozem bioodpadů veřejnost skutečně pochválit za dodržování instrukcí a dodržování disciplíny při ukládání a rozlišování druhu bioodpadu, což je pro navazující technologický postup skutečně velmi zásadní. Na systém si lidé postupně zvykají, přičemž stále platí, že primárně se snažíme kompostovat bioodpad na svých pozemcích a kompost vracet zpět na své zahrádky.

Jak jsem již před časem avizoval, odpadové hospodářství na úseku sběru recyklovatelného odpadu dozná další změny, resp. rozšíření. Na sběrných místech, kde shromažďujeme plast, papír, sklo a nepotřebné rostlinné oleje přibudou černé kontejnery na sběr a následnou recyklaci kovových/plechových obalů. Přistavené kontejnery přinesou možnost odložení drobných/lehkých kovových obalů od nápojů, potravinových konzerv a konzerv od zvířecího krmiva. Přesto na kontejnerech budou instalovány informace o druhu odpadu, který lze uložit a současně v jakém stavu lze obaly uložit – čisté, vymyté, zbažené biologických zbytků – prosím opět o dodržování disciplíny a držet se písemných instrukcí. Jelikož svoz s touto komoditou odpadu nepatří do portfolia partnerské svozové firmy, obec bude likvidaci zajišťovat vlastními silami a naloží s ní jako s druhotnou surovinou určenou pro recyklaci v příslušných sběrných k tomu účelu předurčených. Očekávaný efekt spočívá v dalším uvolnění kapacit nádob

(popelnic) pro ukládání a svoz směsného komunálního odpadu, kterými jsou domácnosti standardně řadu let vybaveny. Možnost vytrídění této komodity je opět v souladu se zákonem o odpadech, v našem případě dalším krokem, který by nám měl usnadnit přípravu a přechod ke způsobu nakládání s odpady v rozdílovém roce 2024. Současně však upozorňuji, že černé kontejnery rozhodně nebudou a nemohou sloužit k odkládání jiných velkých, těžkých kovových odpadů. Pro tyto stále platí svozové dny, které na našem správním území tradičně organizují a ohlašují hasiči jak v Čeňovicích, tak v Teplýšovicích.

Od odpadů ke Skupinovému vodovodu CHOPOS. Celý projekt se překlopil do poslední fáze zadávacího řízení na zhotovitele stavby. Dlouho a netrpělivě očekávaná etapa se blíží ke konci, ale výsledek soutěže je pro všech sedm obcí, mírně řečeno, šokující. Dobrá zpráva je, že toto společné dílo se i za nové situace, tj. za draho, bude stavět. Zastupitelstva všech dotčených obcí a následně všichni jejich starostové dospěli k rozhodnutí, že přivést zaručený zdroj pitné vody na svá území je tak zásadní počín, na němž závisí budoucí a udržitelný rozvoj našich obcí. Ano, cena díla je z aktuálního pohledu vysoká. Celkové náklady na vodovod dosáhly částky 275 mil. Kč bez DPH. Pro naši obec půjde o výdaj 51 mil. Kč bez DPH, za něž však do obce získáme 18,5% dopravované vody z celkové kapacity skupinového vodovodu pro sebe. Přestože nám pomůže s financováním našeho podílu dotace ze Státního fondu životního prostředí ve výši 20 mil. Kč, nejsme schopni bez cizích finančních zdrojů takto rozsáhlou investici spolufinancovat. Nezbyvá než si finanční prostředky v odpovídající míře půjčit a postupně je splácet. Věřím, že i s touto zátěží se vypořádáme. Ostatně, jistě podobné zkušenosti jsme si již v minulosti vyzkoušeli a zvládli je se ctí. Jako pozitivní argument je třeba uvést, že vedle tekoucí pitné vody obec pro své občany získá v objemu stejných procent majetek a stejným podílem bude v budoucnu inkasovat případné generované zisky. Kdo ví, jak honorované bude provozování veřejného vodovodu a jakou cenu z něho pramenící pitná voda bude mít za deset, třicet či padesát let? Že cesta za zjištěním odpovědí na tyto otázky je trnitá, je třeba brát jako nezbytný holý fakt. Jak že bude znít na ně odpověď, si ověří až následující generace. Proto je třeba udělat vše co je v našich silách a možnostech, a my to uděláme, společnými silami zainteresovaných obcí vodu z Želivky přivedeme podle plánu.

Hezké léto přeje starosta

Projekt je spolufinancován Evropskou unií, Fondem soudržnosti v rámci Operačního programu Životního prostředí

Čtení z kroniky

V tomto vydání bych rád prostřednictvím zveřejnění zápisu z počátku roku 1924 přiblížil založení „Letopisecké komise“ a ustanovení obecního kronikáře.

Dne 2. února 1924 členové zdejšího obecního zastupitelstva ustanovili letopiseckou komisi, do níž starostou obce p. Ant. Sobotky, rolníka z Teplýšovic, jmenováni byli členové p. Ant. Novotný domkář a Karel Tomas mistr krejčovský oba z Teplýšovic.

Úkolem kronikáře byl jsem pověřen já, Jan Zeman, řídící učitel v Teplýšovicích. Práce té jsem se hned ujal. Nejsem zdejší rodák, ale dlím v místě již přes 26 let. Narodil jsem se v Horní Cerekvi dne 29. května 1870 a po absolvování učitelského ústavu v Kutné Hoře v roce 1889 působil jsem tři léta jako podučitel na okrese pelhřimovském. Potom obdržel jsem místo podučitele v Přestavlkách na okresu benešovském a od r. 1897 v březnu místo učitele na zdejší škole.

V té době byl řídícím učitelem p. Šimon Krasnický, který již od roku 1876 byl v Teplýšovicích učitelem a správcem jednotřídní obecné školy.

Jeho předchůdce p. Josef Tomas, zdejší rodák, odešel toho roku do penze, působil zde jako učitel plných 47 let.

Roku 1883 vystavěna byla nová školní budova číslo 45 a škola rozšířena na dvoutřídní. Tak stal se p. Š. Krasnický řídícím učitelem. Byl dobrý hudebník a svědomitý učitel. Měl četnou rodinu, o níž pečlivě se staral. Všem pomohl k pěknému postavení. Ve volném čase mimoškolním a o prázdninách vedl malé hospodářství na pozemcích jednak svých, jednak školních, které mu dala obec k užívání. Také hudbě vyučoval a i v obecních záležitostech býval radou nápomocen. V posledních letech řídil i ochotnické divadlo.

Když pak 1. dubna 1920 odešel na odpočinek po 49 leté službě školní, obecní zastupitelstvo jmenovalo jej čestným občanem svým. Na škole zdejší působil 44 let. Zemřel dne 16. ledna 1921 maje 70 let věku.

Po pensionování řídícího učitele p. Š. Krasnického dne 1. dubna 1920 byl jsem jmenován řídícím učitelem na zdejší škole, kde dodnes působím.

Závěrem ještě doplním, že p. Jan Zeman působil na místní škole jako řídící učitel do 1. září 1930, kdy na vlastní žádost odešel na odpočinek a jeho působení na místní škole tak trvalo podle dostupných informací 33 let a 6 měsíců. Na jeho místo nastoupil tehdy p. učitel Jan Procházka, který po usnesení obecního zastupitelstva ze dne 16. listopadu téhož roku přebírá i funkci obecního kronikáře. Jako kronikář pak poslední zápis zaznamenal 23. června roku 1931. Přeji všem čtenářům příjemné prožití letních dní.

Ondřej Škvor, kronikář obce

Z kroniky mladší přípravky

Zhodnocení sezóny 2018/19 – mladší příprava

Jak se stalo zvyklostí u dospělých týmů, stalo se zvyklostí i u týmů žákovských, zakončit sezónu rozlučkou – neformálně si zakopat, zhodnotit výsledky, popít a pojist dobroty. Rozlučka naší mladší přípravky se konala v pátek 14. 6. 2019. Přišly i maminky hráčů, které (dle teplýšovické tradice založené předchůdci mladší přípravky) vyzvaly jejich ratolesti ke změření vzájemného fotbalového umění. Měření sil se vedlo v bojovném duchu a konečný výsledek 5:5 byl spravedlivý.

Po zápase jsme se všichni sešli v klubovně na hřišti a vyslechli trenéry a jejich zhodnocení sezóny. Trenéři hodnotili výsledky takto:

„Sezóna se nám velmi vydařila. Vždyť po úspěšné podzimní části jsme byli v jarní části nasazeni do těžší skupiny s týmy Votic, Kácova, Neveklova a Čechtic. Tuto skupinu jsme s přehledem vyhráli, když z 20 zápasů jsme prohráli jen jediný, a to s týmem Neveklova. Celkem jsme nastříleli 196 gólů a dostali jen gólů 46. Velká pochvala tak patřila útočníkům, kteří góly nejen stříleli, ale hlavně si dokázali navzájem přihrávat. Stejná pochvala byla udělena i obráncům, kteří skvěle bránili naši „svatyni“ (a nebylo to mnohdy lehké, neboť v bráně se střídali samotní hráči, protože postrádáme brankáře).“

Trenéři nezapomněli zhodnotit ani 1. ročník turnaje okresních přípravek, kam byly přizvány přípravy Bohemians Praha a Slavia Praha. Teplýšovice byly vylosovány do skupiny s Bohemians Praha. V této skupině skončily na 3. místě a následně tak bojovaly o 5. místo celkového pořadí. Zápas se jim však nevydařil. Ale i přesto byli trenéři i hráči s pěkným 6. místem (ze 14. týmů) spokojeni. Turnaj vyhrál tým Benešova, který sehrál nádherný finálový zápas se Slávií Praha. Ozdobou celého turnaje byl patron turnaje Alex Král, t. č. reprezentant ČR a hráč SK Slavia Praha. S našimi kluky se fotil, podepisoval se (na kopačky, na dresy), předával jim ceny a napsal i vzkaz do jejich kroniky.

Na závěr nutno podotknout, že pro příští fotbalovou sezónu TJ Sokol Teplýšovice přihlašuje 6 žákovských/mládežnických týmů - minipřípravka, mladší příprava, starší příprava, mladší žáci, starší žáci, dorost, což je v okrese Benešov, a potažmo i v kraji, rarita a obdivuhodná hráčská základna.

Alena Dřízalová, kronikářka ml. přípravky

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Projekt „Koordinace sociální práce v mikroregionu CHOPOS“, reg. č. CZ.03.2.65/0.0/0.0/16_047/0009852

KOORDINÁTOR SOCIÁLNÍ PRÁCE

Vážení občané, naše obec vytváří od 1. 6. 2019 na svém území podmínky pro rozvoj sociální péče a pro uspokojování potřeb občanů obce. Tuto činnost vykonává koordinátor sociální práce, který má k tomu vydané pověření od starosty obce.

Osobou koordinátora je Mgr. Pavel Goby, na kterého se můžete obracet se svými dotazy na řešení vašich různých složitých či nenadálých životních situací nebo situací vašich blízkých. Takové situace mohou potkat kohokoliv z nás, a proto je koordinátor připraven vám poradit a pomoci v jejich řešení. Koordinátorovi můžete zavolat nebo napsat mail, domluvit si schůzku buď u sebe doma, na obecním úřadě, nebo kdekoliv jinde, kde vám to bude vyhovovat.

Kontaktní údaje na koordinátora:

Mgr. Pavel Goby, kancelář Křížkova 1424, 256 01 Benešov, telefon 601 376 380, email: pgoby@chopos.cz

Více informací se dozvíte na www.chopos.cz

Tropické teploty přišly letos již v červnu

Již v několikátém článku o počasí píš, že trend posledních minimálně pěti roků je takový, že narůstá dlouhodobý deficit srážek, a i když některý měsíc je srážkově bohatší, stejně nám chybí téměř roční úhrn srážek v půdě. Je evidentní, že tento dlouhodobý nedostatek vody se lepší nebude a budeme rádi, když se nebude zvětšovat. Nacházíme se prostě v sušším období a nikdo z nás neví, jak dlouho bude toto období pokračovat.

Přesto se mi podařilo najít jeden pozitivní fakt, který se týká srážek v tomto roce. Když sečtu letošní úhrn srážek od začátku ledna do konce června, tedy za první polovinu letošního roku, tak zjišťuji, že je to srážkově nejbohatší půlrok od roku 2013. Problém je v tom, že srážky jsou rozloženy nerovnoměrně. Například letošní únor a duben byly velice suché měsíce a naopak leden a květen měl srážek dvojnásobně oproti průměru. V první červencové dekádě spadlo dosavadní množství srážek v jednom dni (37 mm), z toho valná většina během pouhých 20 minut. Statistika celého července však bude k dispozici až v příštím čísle. Více o prvních šesti měsících letošního roku vypovídá tato tabulka:

Měsíc	průměrná měsíční teplota	souhrn srážek za měsíc
Leden 2019	- 1,6°C	114 mm
Únor 2019	+ 2,2°C	29 mm
Březen 2019	+ 5,3°C	50 mm
Duben 2019	+ 9,5°C	26 mm
Květen 2019	+ 10,6°C	117 mm
Červen 2019	+ 20,8°C	43 mm

Letošní červen byl velice teplý a jde o nejteplejší červen od začátku mého měření, tedy od roku 2002. Podobně teplý červen byl zaznamenán v roce 2003, ale průměrná měsíční teplota byla tehdy o 1,5°C menší než letos. Nejteplejším červnovým dnem byla středa 26. 6., kdy teploměr šplhal až k +36°C. Průměrná teplota v tomto dni byla +27,8°C a večer ve 21:00 hodin se dalo ještě naměřit +28°C.

Protože červen byl srážkově slabě pod průměrem, tak v kombinaci s vysokými teplotami se opět začalo zvyšovat půdní sucho. Toto půdní sucho však letos není zatím v naší oblasti tak velké, jako v loňském roce.

pg

Úhoř říční

krátké zamýšlení

To by se Ota Pavel divil, že v našich vodách úhořů ubývá. Tato ryba patří mezi ty nejtajemnější ryby u nás. Úhoř má složitý rozmnožovací cyklus, o kterém my lidé moc nevíme. Vždy v době tření úhoř táhne do vod Atlantiku (Sargasové moře). Jeho plůdek se pak složitě vrací tam, kde žijí jeho rodiče. Hodně úhořů však nikdy nedopluje do cíle a tak jsou vysazováni uměle, tedy člověkem. Hodně diskutovanou zajímavostí je schopnost úhoře pohybovat se po břehu. Každý rybář ví, že stačí malá neopatrnost a úhoř zamíří zpět do vody, odkud byl chycen. Zda úhoř opouští vodu dobrovolně je záhadou, ale nejspíše jen kvůli překážkám při migraci. Úhoř má malou a protáhlou hlavu s velkou tlamou, která je vybavena malými zuby. Jeho tělo připomíná hada. Je to dravá ryba žijící u dna. Je velmi mrštný a jeho stisk čelistí je obdivující. Budoucnost této ryby se nedá odhadnout. Je však možné, že jsme jedna z posledních generací, která úhoře spatřila.

Emily Žurková

Zahradkáři v dendrologické zahradě

Dne 27. 4. 2019 uspořádala ZO ČZS Teplýšovice autobusový zájezd do Dendrologické zahrady v Průhonicích. Zájezdu se zúčastnilo 53 osob a to nejen z řad zahradkářů. Počasí bylo podmračené, ale pro náš výlet ideální. Většina účastníků využila možnosti a zúčastnila se komentované prohlídky s průvodcem, objednané na jedenáctou hodinu. Naší paní průvodkyní byla paní Kopecká, od které jsme se dozvěděli nejdříve informace o historii dendrologické zahrady a následně jsme vyrazili na procházku zahradou, která trvala déle než dvě hodiny a při které jsme se dozvěděli nejen názvy jednotlivých rostlin, stromů a keřů, ale i spoustu zajímavostí o nich. Všichni byli nadšeni z barevné krásy kolem a snažili se ji zachycovat objektivy fotoaparátů. Prohlídku jsme zakončili u velké louky se záhony pěkně rozkvetlých tulipánů mnoha barev a typů květů. Poděkovali jsme paní průvodkyni a v čase zbylém do odjezdu autobusu si každý mohl vybrat, zda posejí v zahradní kavárně nebo navštíví prodejnu rostlin. Někteří stihli obojí. Domů jsme nejeli s prázdnou, mnoho z nás si nakoupilo různé rostliny a tak se přepravky připravené v úložném prostoru autobusu rychle zaplnily. Při návratu domů nás vítalo sluníčko a ti, kteří si přivezli nějakou „radost“ v květináči nebo sadbovači, ji mohli ihned vysadit a při pohledu na ni si určitě vzpomenou na krásy botanické zahrady.

Nyní přichází čas permanentní starosti o vše, co jsme na jaře vysadili. Při zalévání, pleť, boji se škůdci a sklizení všeho pěstovaného a také při sekání trávníků (aby zahrádka byla upravená a vyniklo vše vysazené a aby někteří z nás měli na zahrádce alespoň „malé Průhonice“) nám léto rychle uteče. K přežití v dnešní uspěchané době je kromě jiného důležité mít se na co těšit. A proto ještě než léto skončí, stihneme uskutečnit další autobusový zájezd, a to 7. září 2019 a cílem budou Jiřinkové slavnosti na výstavišti v Lysé nad Labem.

Takže ať vše roste jak má a všem se daří, to Vám přejí zahradkáři!

Soňa Podroužková

ZO ČZS Teplýšovice

ZÁJEZD NA JIŘINKOVÉ SLAVNOSTI LYSÁ NAD LABEM

7. 9. 2019

odjezd z Benešova v 9,00h
odjezd z Teplýšovic v 9,20h
návrat cca 17,30h.

Cena pro členy ZO ČZS a děti 170,-
Cena pro ostatní 200,-
(v ceně zájezdu není vstup na výstaviště)

Výstava jiřin a gladiolů, poradna pro zahradkáře a vinaře,
doprovodný program pod patronací časopisu Receptář, který za účasti
známých osobností

v 11,30 pokřtí dvě nové odrůdy mečíků.

od 13,00h. zahraje Vinšovanka (hala A1)
Zájezd je nutné rezervovat u p. Kaňkové
(tel. 722801696 po 17h. nebo osobně)

Vícedenní výlet „Malí Farmáři“

Jako každý rok i letos jsme se vydali s dětmi na školku v přírodě, tentokrát do Smrštova u Louňovic pod Blaníkem. Toto místo bylo průkopovým místem, kam jsme s osmi dětmi vyrazili poprvé v roce 2015.

Letos jelo osmnáct báječných a statečných dětí. V pondělí jsme vyrazili do lesa s encyklopedií, poznávali různé bylinky a říkali, čím jsou nám užitečné. V úterý jsme absolvovali výlet do Louňovic, kde nás očekával pan včelař v Muzeu včelařství a měl pro nás připravené zajímavé povídky. Ve středu jsme byli na celodenním výletu v Kamberku, kde jsme trávili den na farmě, koupali se v Blanici, pozorovali ryby a řádili na prolézačkách. Při zpáteční cestě se děti povzbuzovaly veselými písničkami, aby neusínaly za chůze a nemyslely na to, že už je bolí nožičky :-). Ve čtvrtek jsme vyráběli farmářské tašky a malovali si zvířátka na obličeje. Dětičky pak byly k vyzvednutí ve slanečném bazénu, který poskytoval areál, kde jsme byli ubytováni.

Celé čtyři dny nás provázelo krásné počasí, tak byla možnost si to opravdu užít a myslím, že se nám to povedlo. Slziček po maminkách a tatíncích bylo velice málo, i když letos jely i opravdu malé děti, které to zvládly bravurně.

Chtěla bych velice poděkovat za důvěru, kterou v paní učitelky vkládají rodiče a děti s námi na tyto výlety pouští. Nás to těší a motivuje k tomu, abychom se stále zdokonalovali.

Krásné, prosluněné prázdniny a v září se budeme zase těšit!

Jonáková Kateřina

Místo hřiště zahradnictví

Dne 27. 6. 2019 na dětském hřišti v Teplýšovicích bylo rušno. V 17 hodin se seběhlo 22 kluků a holek s rýčky a květináči a hřiště se proměnilo v zahradní centrum. Na začátku akce, než se děti pustily do práce, vyslechly pohádku Jak Křemílek a Vochoomůrka zasadili semínko, kterou poutavě převyprávěla paní Jaroslava Škvorová (mohla by konkurovat i nepřekonatelné paní Bohdalové). Potom paní Soňa Podroužková provedla krátkou ukázkou zasazení rostliny do květináčku a už se kluci a holky mohli pustit sami do sázení. Vybírat si mohli opravdu z široké nabídky květin. No prostě to náhle na hřišti vypadalo jak nový díl pořadu Receptář. Každou svoji rostlinku si nezapomněli popsat na štítek, jako to dělá správný zahradník (přiznávám se, že já nepopisuji, ale budu muset začít). Proběhlo krátké focení. Ti nejmenší využili toho, že jsou na hřišti s průlezkami (i zahradník musí protáhnout bolavá záda), ale ti starší pokračovali v sázení keříků a levandulí v prostorách hřiště. Musím uznat po této akci, že všechny děti byly velice šikovné a viděla jsem v každém z nich budoucího zahradníka. Samozřejmě, že si všechny ty zasazené karafiáty, lobelky, voskovky, taříčky odnesly domů, kde budou pokračovat v péčování o rostlinu, aby dobře prospívala (zalévat vlastně může i maminka ☺). Pokud jsme některé děti zapomněly pozvat, moc se omlouváme, ale byla to akce svolaná narychlo. Všechny květiny byly sponzorským darem a bylo nutné je v co nejkratší době zasadit.

Za spolek zahrádkářů Eva Kaňková

Pěstitelské postupy v současné zahradě

V neděli 16. června se sešly v sokolovně v Teplýšovicích více než tři desítky posluchačů na přednášce "Pěstitelské postupy v současné zahradě". Akce se konala v příjemné atmosféře při kávě a občerstvení, o které se postaraly členky výboru.

Paní Eva Kaňková v úvodním slovu přivítala všechny přítomné a pozvala je na nejbližší akce. Těmi jsou v září Jiřinkové slavnosti v Lysé nad Labem a v říjnu první ročník soutěžní výstavy ovoce, zeleniny, květin a medu. Součástí této výstavy bude i doprovodný program věnovaný dětem - výtvarná soutěž pro děti na téma "Podzim" a také vědomostní a poznávací soutěž. Stále probíhá fotosoutěž o nejkrásnější květinu jara, léta, podzimu a zimy.

Odborné přednášce předcházelo slovo starosty, pana Josefa Škvora a jeho pozvánka na procházku po okolí. Za zhlédnutí stojí křížek u cesty na Kalamajku, ke kterému dojdete javorovou alejí, nový propustek Smilovského potoka ve Smilově, odpočívka s kamennou lavičkou na cestě z Teplýšovic do Humence nebo jednostranná lipová alej od Čuříků do Zálesí podél místní komunikace.

MUDr. Jan Stojánek se v samotné přednášce zaměřil na pěstování ovocných stromů a keřů a péči o ně. Přítomní si zopakovali, jak správně pečovat o své rostliny, jaké jsou zásady při výběru, výsadbě, řezu nebo umístění jednotlivých odrůd. Pan Stojánek nás seznámil s novinkami na současném trhu a vše doplnil osobními zkušenostmi s jejich pěstováním. Mluvené slovo bylo doplněno obrazovými ukázkami.

Veškeré informace o připravovaných akcích a mnoho dalších zajímavých informací o činnosti naší zahrádkářské organizace najdete na webových stránkách: <https://www.zahradkari.cz/zo/teplysovice/>.

Jaroslava Škvorová

Stanování kroužku cvičení pro děti v Teplýšovicích

Letos jsme si opět užili víkendové stanování, které se neslo v duchu Divokého západu, v termínu od 28. 6. - 30. 6. 2019. Naše westernové městečko Wooden City bylo umístěno na louce mezi Petroupím a Bedřčí a na pořádek ve městě dohlížel sheriff Zajda. V městečku nechyběl ani saloon a mnoho cowboyů, jejichž cílem bylo nashromáždit co nejvíce zlatých valounů, které na konci s sheriffem vyměnili za indicie k pokladu. Pojdme ale zpět na začátek.

Vše začalo v pátek (28. 6. ve 14:00) před Sokolovnou, kde se sešli cowboyové z celého širokého okolí. Poté jsme se hromadně přestěhovali do našeho městečka. Zde jsme se ubytovali, rozdělili do 2 skupin a každá z nich si pak vyrobila vlastní vlajku, vymyslela název (Zebry a Rangers) a pokřik. Odpoledne bylo horko a tak jsme hráli hry jako Had z oblečení, či Hod vejcem. Poté jsme načerpali sílu na další hru u výborných palačinek. Síla byla opravdu potřeba na přechod po laně přes potok s uměle vytvořenou hrází. Sranda byla veliká a všichni to nakonec zvládli na 1, a protože bylo opravdu pekelně, všichni dobrovolně naskákali do potoka, aby se ochladili. Den se pomalu chýlil ke konci a tak jsme si rozdělali oheň, upekli buřtíky, ohřáli párky a jako rozloučení s minulým tématem spálili vlajky z předchozího stanování, které neslo název Středověk. Pak už jen hygoška a šup spát (tedy někteří – našli se i tací, kteří si ještě povídali a blbli ve stanu, ale to k našemu stanování prostě patří).

V sobotu jsme si přispali a vstávali v 8:30. Následovala rozcvička, hygiena, snídaně a pak už šup do lesa, kde bandité, kteří vykradli banku v Bene City, ztratili část peněz. Sheriff oznámil, že dolary vykoupí za zlaté valouny. Cowboyové se činili a posbírali snad úplně vše. Další hra byla plnění dřevého kýble 5 kelímky. Sice se cowboyové naběhali, ale odměnou jim mohlo být ochlazení v potoce a následně ochlazení čerstvou zmrzlinou. Pak jsme malinko upravili program a místo oběda byl kvůli vedru polední klid. Po zhruba hodině odpočinku jsme si dali oběd (libové uzené s bramborovou kaší a okurkou) a šli se opět ochladit do potoka, protože podle našeho zlata chtivého Sheriffa se v něm nacházelo mnoho zlatých valounů. Cowboyové však byli odvážní a tak se vrhali do potoka i po hlavě, aby zlato našli. Následovala typická přestřelka z divokého západu, osvěžení šťavnatým melounem, střelba z luku na pohyblivé terče, přechod po dvojicích na laně přes potok, pálení dolarů (protože jsme už nevěděli co s nimi :-D), svačina, slepý barman, který nám rozléval panáky whiskey, slepý kůň, který vezl divoké cowboye, někteří si vylezli až do korun stromů po lanovém žebříku a na závěr dne jsme poměřili síly s „Zebrou“ (autem). Pak jsme si dali večerí (guláš s knedlíkem) a kulturní vložkou celého dne byl country ples, kde jsme si vyzkoušeli některé country tance. Vyvrcholením celého dne byla odvážná stezka lesem plným pohádkových postav a ohňostroj. Pak už jen zalehnout a spát.

Poslední den jsme vstávali opět v 8:30, hygiena, rozcvička, snídaně a šup na závěrečnou hru, kde by se dalo ukořistit poslední zlato. Oba týmy se nějak nepohodly a tak se rozhodly, že si půjdou po krku. V lese měl každý své území, na kterém jim vlála vlajka a aby se poznaly, kdo kam patří, byly označeny proužkem krepáku v určité barvě. Cílem bylo ukořistit vlajku a případně zajmout nějaké protivníky stržením krepáku. Pak už jen Sheriff konečně dostal své vysněné zlato, které zvážil a vyměnil za indicie vedoucí k pokladu. Výstřelem z pušky pak začal boj o poklad. Někteří však špatně poslouchali a tak místo pokladu zabloudili v lese. Druhá skupina mezitím ukořistila poklad, ale protože po celou dobu byly síly vyrovnané, tak se nakonec obě strany usmířily a o poklad se rozdělily. Závěrečným tanečkem a vyhlášením nejlepší docházky na cvičení jsme tak ukončili naše v pořadí 5. stanování a teď už nám nezbyvá nic jiného, než se těšit na další, které bude opět za rok od 26. 6. 2020 – 29. 6. 2020 – tak se těšte ☺

Jinak tímto bychom také chtěli poděkovat lidem, bez kterých by stanování snad ani nemohlo být:

Všem rodičům, kteří nám pomohli vysekat koprivy, připravit louku, udělat hráz na potoce, následně s bouráním tábora, pomoc při noční hře.

Všem maminkám, které nám napekly výborné buchty k snídani.

Honzovi Doležalovi, bez kterého by to snad už ani nešlo - po celou dobu nám pomáhal při hrách, zapůjčil mnoho věcí,...

Paní Líbě Hasenkopfově a Kristýně Nulíčkové za palačinky. Paní Mirce Trantové za výborný gulášek. Verče a Zbyňkovi Švimberským za výbornou zmrzlinu.

Radkovi Kučerovi za ohňostroj. Hasičům Teplýšovice a fi. Bushman za zapůjčení stanů, škole za zapůjčení lavic a stolů, Vířovi Sahulovi za kotlík, školce za zapůjčení várníc na čaj. Pepovi Provazníkovi za zapůjčení dodávky na uskladnění potravin, Markétě Provazníkové za pomoc při pátečních hrách. Družstvu Petroupim za umožnění stanovat na louce. Panu Václavu Kučerovi za neustálý dovoz pití, jídla a především za hlídání našich 2 malých dětí, protože bez něj by stanování být ani nemohlo. Obci Teplýšovice za finanční příspěvek na stanování.

A pokud jsme na někoho zapomněli a nezmínili ho tady, omlouváme se. Vaší pomoci si moc vážíme a doufáme, že i na další akci se potkáme.

Na závěr mi dovolu, abychom všem popřáli krásné prázdniny plné dobrodružství a odpočinku a budeme se zase na všechny těšit od září na cvičení. Kdo by se k nám chtěl přidat – určitě může.

*Liba Kučerová ml., Kimča Kučerová, Liba Kučerová st.
a Vlasta Zajíček (alias Zajda)*

Loučení s našimi pátáky

Tak jako každý rok přišel i poslední den školy a pro nás učitele smutné chvíle při loučení s našimi pátáky. Každým rokem se to opakuje a stejně to všichni emotivně prožíváme, jako by to bylo poprvé. Přeci jen jsme se ve škole potkávali pět let po dobu deseti měsíců, zažili spoustu hezkých společných chvil a zážitků, výletů, sportovních klání a nakonec i divadelních představení na závěr školního roku.

V letošním školním roce nám odcházelo celkem 10 pátáků, a přestože se žádný z nich nehlásil na gymnázium, zaznamenali jsme hned tři úspěchy v přijetí do sportovní třídy ZŠ Dukelská. Věříme, že kromě samotné píle žáků na tom má i svůj podíl sportovní zaměření naší školy a pečlivá příprava na přijímací zkoušky od pana učitele Kadeřábka.

Víme, že nás budou výborně reprezentovat i nadále a to nejen ve sportovních výkonech, ale i ve vzdělávacím procesu ☺. A to samozřejmě všichni bez rozdílů, zda nastupují do sportovní či normální třídy!

Všem přejeme, aby se Vám v nové škole líbilo, našli jste mnoho nových kamarádů, získávali jen samé pěkné známky a DĚKUJEME, že jste tu s námi byli pět krásných let!

Učitelský sbor ZŠ Teplýšovice

Nohejbalový turnaj trojic

XII. ROČNÍK

Dne: 7. 9. 2019

Kde: Kochánov

Začátek: v 9 hodin

Občerstvení a večerní hudební program zajištěn

Srdečně zvou pořadatelé

Tradiční dětský den v Čeňovicích

Letošní dětský den v Čeňovicích se konal v sobotu 15. 6. odpoledne na hřišti v indiánském duchu - jako hlavní atrakce byly zajištěny "duhové indiáni" a skákací nafukovací hrad, tentokrát ve tvaru lokomotivy. Indiáni si postavili svoje tee-pee v čeňovickém dvoře, které, spolu s celým okolím dětského hřiště, vysekal Libor Benák, kterému tímto děkujeme. Vzhledem k úmornému horku se hodily dva napuštěné bazény a hlavně šla na odbyt točená malinovka. V kiosku prodávali občerstvení - a nikdo to neumí lépe než oni - manželé Jirounkovi a paní Míša Nováková. Maso na grilu připravoval Jirka Kratochvíl, děkujeme moc.

Po absolvování indiánských soutěží se děti přesunuly na hřiště do skákacího hradu a k plnění tradičních disciplín na stanovištích, kde dostávaly razítka na duhovou kartičku. U těchto soutěží nám každý rok ochotně pomáhá mimo jiné pan Jiří Krupička, celý průběh dne fotí Šárka Švimberská.

Poté děti po skupinkách podle věku vodila na šipkovanou po vesnici Bára Jirounková. Ta také dávala na kartičku poslední razítko a na závěr vydávala dětem odměny. Tentokrát jí už pomáhala i mladší sestra Adélka s kamarádkami a Pepa s Markem Provazníkovy, kteří asistovali u disciplíny kop na bránu. Nutí nás to k zamyšlení, že děti nám pomalu odrůstají a je možná čas předat organizaci Dne dětí mladším rodičům.

Děkujeme i všem ostatním za pomoc a finanční podporu a to hlavně SDH Čeňovice, Obci Teplýšovice a společnosti Elmoz Czech s.r.o. Přestože účast nebyla tentokrát tak velká jako v předchozích letech, věříme, že se akce všem zúčastněným líbila.

Provazníkovy

ZO ČZS Teplýšovice

VÝSTAVA OVOCE, ZELENINY, KVĚTIN A MEDU

(soutěžní výstava o věcné ceny)

kde: sokolovna Teplýšovice

4.10.2019 8,00 – 11,00 a 15,00 – 18,00

5.10.2019 8,00 – 11,00 a 13,00 – 18,00

příjem ovoce, zeleniny a květin 1. 10. 2019 – 3. 10. 2019 vždy od 17,00 – 18,00 v sokolovně
v rámci výstavy ZO ČZS Teplýšovice vyhlašuje **výtvarnou soutěž pro děti do 15 let** na téma

„PODZIM“

styl volný (malba, kresba) formát A4, příjem obrázků 1. 10. 2019 – 3. 10. 2019

vždy od 17,00 – 18,00 v sokolovně

Dne 5. 10. 2019 od 13,00 – 15,00 hod. proběhne vědomostní a poznávací soutěž o ceny pro děti do 15 let.

I letošní školní rok jsme ukončili divadelním představením.....

Když se ohlédnu za historicky prvním představením, které naši žáci zahráli, uplynulo již 20 let. Děti už dávno nejsou děti, ale dospěláci, někteří už mají i rodiny. První představení bylo pohádka „Mrazík“, hráli jsme jí v místní sokolovně a jistě měla i spoustu chyb, ale na druhou stranu i překvapení. Pro rodiče i děti to byl krásný zážitek.

S odstupem času si dovoluji říct, že jsme se postupně zlepšovali jak ve výkonech, tak i v hledání prostorů, kde se divadlo uskuteční. Místní sokolovna prošla náročnou rekonstrukcí, nyní je tam celkem útulno, ale na divadelní představení není ideální, zejména z důvodu ozvučení a zatemnění, proto jsme i letos volili divadelní sál. Během představení zažijí naši herci vše, co se děje v opravdovém divadle – tma, zvuky, reflektory, hudba, maskérnu apod.

Během těchto 20 let jsme dokonce hráli i 4 roky v pražském divadle Kalich. Bylo to možné díky bezchybné spolupráci s ředitelem divadla panem Kocourkem, který nám poskytl veškeré zázemí včetně techniků osvětlení a zvukařů. Určitě to byl pro děti nezapomenutelný zážitek, na který budou v dospělosti, třeba při návštěvě tohoto divadla, rády vzpomínat. Možná zazní i věta: „Jó, tady jsem taky hrál...“

V loňském školním roce nás na závěr roku postihla nepříjemná nemoc a většina našich herců bohužel onemocněla. Byli jsme nuceni divadlo přesunout až na září 2018. Hledali jsme tedy náhradní prostory, protože v divadle Kalich už běžela divadelní sezóna a nebylo možno si divadlo na celý den pronajmout. Dostali jsme nabídku od pana Němce zahrát si divadlo v Bystřici v divadle U Jelena. Dětem se představení povedlo a rodiče ocenili lepší dostupnost. Po hlasování rodičů se letošní představení opět uskutečnilo v divadle U Jelena.

Vrátím se na začátek měsíce dubna, kdy jsme po napsání scénáře a rozdělení rolí, začali s nacvičováním. Musím moc pochválit naše herce, kteří se s velkou grácií ujali svých rolí. Každá role byla důležitá a zároveň náročná, ať už to vezmu z hlediska zpěvu, množství naučeného textu, předvedení pádů či jazykových schopností. Během nacvičování vše vypadalo dost zmateně – potkala nás „angínová“ nucená pauza a několik nepředpokládaných přestávek. Vše jsme se snažili dohonit v průběhu cyklovýletu, kdy jsme nacvičovali téměř každý večer. Musím smeknout pomyslný klobouk, kdy se děti, po celodenním výletu na kole, po ušlapání 30 km, postavily na jeviště a zkoušely.

25. 6. 2019 se ukázalo, že děti jsou skvělé a že si velký aplaus, který následoval na závěr představení, opravdu zaslouží. Divadlo U Jelena se zaplnilo celkem dvakrát a herci hráli jako profíci. Zvládli i náročné zpívané role, zvládli i převlékání během celé pohádky. Za výpomoc patří i naše díky paní Zavřelové, která tomu obětovala celý svůj den. A nejlepší snad byla, jako každý rok, věta rodičů – diváků: „Tohle představení snad bylo to nejlepší“. Herce odměnili dlouhotrvajícím potleskem, nás učitele již zmíněnou větou.

Na závěr mi tedy nezbyvá nic jiného než našim hercům za jejich výkon v pohádce **ŠÍLENĚ SMUTNÁ PRINCEZNA** poděkovat a pomalu již začít vymýšlet další pohádku na nový školní rok, tentokrát již 21.

DĚKUJEME A PŘEJEME KRÁSNÉ PRAZDNINY A DOSTATEČNÉ NAČERPÁNÍ NOVÝCH SIL.

Alena Ottlová

McDONALD'S CUP 2019

Letošního 22. ročníku fotbalového turnaje základních škol McDonald's Cup v Benešově se ve věkové kategorii 9 – 11 let (4. a 5. třídy) zúčastnila i ZŠ Teplýšovice. Vzhledem k vyšší věkové kategorii byl turnaj pro hráče naší školy fyzicky i technicky náročný. Celý turnaj navíc komplikoval silný vítr, který hráčům hru značně ztěžoval.

Turnaj se konal 23. 4. 2019 a to pod vedením pana učitele Jana Kadeřábka, za asistence Vladimíra Dřízala a Josefa Provazníka, za účasti těchto hráčů: Marek Provazník, Josef Provazník, Matěj Šiša, Filip Pejša, Vladimír Dřízal, Petr Kosina, Matyáš Andrlík, Tadeáš Andrlík, Josef Frk, Adam Kratochvíl.

V Benešově 23. 4. 2019 spolu hrálo 16 týmů, rozřazených do 4 skupin, přičemž z každé skupiny postupovala do místního finále 2 mužstva, celkem tedy 8 škol, zbytek hrál o celkové okresní umístění. ZŠ Teplýšovice byla v základní skupině s Bystřicí, Týncem nad Sázavou, Mirošovicemi. Vzhledem k vyrovnané skupině ZŠ Teplýšovice do postupové skupiny nepostoupila a hrála o 9. – 16. místo. Nakonec se umístili na pěkném 11. místě.

Provazníkoví

Slavnost Těla a Krve Páně (Božího těla) v Teplýšovicích

Svátek Slavnosti Těla a Krve Páně (Božího těla) se řídí datem Velikonoc příslušného roku. Nedělí Seslání Ducha svatého končí doba velikonoční, následuje neděle Nejsvětější Trojice a čtvrtek po ní je vyhrazen slavnosti Těla a Krve Páně. Každoročně je v Teplýšovicích tato Slavnost slavena zároveň jako pouť. Během ní je jako každý rok v Teplýšovicích mimo kostel připraven jeden oltář, ke kterému z kostela po mši jdou průvodem družičky, které na zem sypou okvětní lístky – tzv. troušení, ministranti, kteří nesou svíčky a zvoní, kněz, nesoucí monstranci s eucharistií a samozřejmě všichni zúčastnění farníci. Po krátké pobožnosti se všichni vrací zpět do kostela, kde následuje požehnání. Tato tradice v naší farnosti přetrvává již řadu desetiletí a je dobré, že ji poznaly i naše děti a budou v ní pokračovat v budoucnu.

Velký dík patří našemu knězi Martinovi Janatovi, za sloužení mše svaté i následné pobožnosti a všem lidem, kteří se na přípravě a průběhu slavnosti podílejí.

Provazníkoví

ZŠ Teplýšovice na kolech.....

Jako každý rok, tak i letos se nám podařilo zorganizovat cyklovýlet do krásného moravského kraje a to do lednicko-valtického areálu. Naš výlet začal 17. 6. před místní hasičskou zbrojnicí, kde se všichni zúčastnění „nalodili“ do autobusu, který byl vybaven i speciálním vozíkem na samotná kola. Těsně po 9. hodině jsme zamávali z okének na rozloučenou rodičům, kteří přišli vyprovodit své ratolesti. Cesta ubíhala dle plánu a tak zhruba kolem 12. hodiny jsme již dorazili do Valtic, kde jsme se ubytovali v bývalém internátě Středního učiliště železničářského. Jakmile jsme se trochu rozkoukali a něco málo vybalili, nastal čas poprvé sednout na kolo a vyrazit na první seznamovací jízdu po okolí, abychom si my dospělí udělali představu o zdatnosti našich malých cyklistů. Naše první cesta vedla k Chrámu Tři Grácie přes zastávku u Rendezvous (Dianin chrám) a kapli sv. Huberta. Trasa byla vzdálená asi 10 km a vedla po celou dobu po rovině, což bylo velmi příjemné. Jelo se ve třech družstvech. Každé bylo vždy doprovázeno dvěma až třemi dospěláky. Po zdolání této nenáročné cesty, jsme se u Chrámu dozvěděli plán celého našeho výletu a celkovou organizaci. Po rozřazení nám vznikla družstva, která se nazývala: „Vorvani“, „Šneci“ a „Bikeři“ - pro děti již dávno známé názvy :o). Po večeri, kterou nám připravili v místní restauraci, jsme se věnovali nacvičování divadla „Šíleně smutná Princezna“. Kolem 20. hodiny jsme se odebrali na večerní hygienu a do svých postýlek a po deváté už byl úplný klid a odpočinek. Další následující dny byly hodně podobné.... ráno vstávali jako první učitelé, aby mohli dětem, které vstávaly v 7:30, připravit snídaní a dovézt čerstvé pečivo, koblížky či buchty a vánočky z místní pekárny společně s polední svačinou. Po snídaní probíhalo rozdělování svačin a pití na výlet, ranní hygiena, úklid pokojů, které byly bodovány a hurá na kolo třeba do Lednice, Mikulova, Břeclavi nebo na různé památky jako: Minaret, Janův hrad, Rendezvous, Pohansko, Lednický zámek nebo archeologické naleziště u Břeclavi. Dětem se ovšem také velmi líbilo pohraniční opevnění, které si mohly prozkoumat a koupání ve vápencovém Mariánském lomu u Mikulova. Získaly zde mnoho informací i o životě v totalitním režimu a různých snahách lidí, jak v této době ze země uprchnout. Po návratu z výletů následovala hygiena a odpočinek, který mohly děti trávit pod dohledem dospělých po svém...přišel na řadu míč, tenis, badminton, fotbal, přetahovaná, twister a mnoho dalších her. Po večeri jsme se vždy věnovali divadlu...tedy, až na poslední večer, kdy byla připravena závěrečná hra v jednotlivých týmech. Děti soutěžily celým tělem a hlavně hlasivkami.

Každý den, jsme vyráželi na kole za poznáním něčeho nového. Děti byly vybaveny reflexními vestami a každé družstvo mělo doprovod, který vedl a uzavíral skupinu. Při přecházení silnice jsme kolo vedli a z kopců jsme jezdili pěkně za sebou. Velkou pochvalou byla pro nás slova pana správce z naší ubytovny: „Takovou perfektní organizaci jsem tady ještě neviděl.“ Poslední den nás čekal návrat domů, ale ten jsme si také trochu zpestřili a zastavili se na prohlídku v jeskyni Turol. Myslím, že letošní cyklovýlet se velmi podařil, líbil všem a nenechali jsme si ho zkazit ani obrovským množstvím komárů, kteří nás neustále obtěžovali. Vrátili jsme se domů v pátek 21. 6. kolem 16. hodiny a vězte, že jsme si my všichni dospělí opravdu oddychli, že jsme v pořádku doma a nikomu se nic nestalo...o)

Hezké dny za kolektiv učitelů a vychovatelů v ZŠ „Majda“ Marie Čejkové

